

Monique v.d. Bosch tevreden terug uit Engeland

Zonder medailles maar een schat aan ervaringen rijker, is de Nederlandse ploeg teruggekeerd uit Engeland, waar afgelopen week werd deelgenomen aan de Wereldkampioenschappen Tafeltennis voor gehandicapten. Vermoeid van wedstrijden en trainingen en van het slotfeest van afgelopen zaterdagavond landde het gezelschap zondagmiddag op Rotterdam-Zestienhoven. Onder hen Monique v.d. Bosch, onze dorpsgenote, die voor de eerste keer aan een dergelijk evenement mocht deelnemen. Wij vroegen naar haar ervaringen.

"Van een echt wereldkampioenschap is volgens mij eigenlijk geen sprake geweest", zo relativeert Monique onmiddellijk dit evenement, "omdat er maar 15 of 16 landen hebben deelgenomen, namelijk alle Westeuropese landen met uitzondering van Spanje en Italië, en verder nog Israël en de Verenigde Staten. De oostbloklanden zijn per definitie niet vertegenwoordigd en de Aziatische landen hebben afgezegd omdat er tegelijkertijd in Hong Kong een groot internationaal toernooi werd gehouden. Door deze samenloop van omstandigheden waren van nature sterke tafeltennislanden als Korea niet present. Dat vind ik wel jammer, want over twee jaar bij de Olympische Spelen zullen ze er ongetwijfeld wel bij zijn en ik had daarom graag eens tegen hen gespeeld."

De complete wereldtop was dus niet aanwezig maar er bleven genoeg sterke speelsters over om het evenement de nodige allure te geven. Zwitserland, West-Duitsland, Engeland om maar een paar sterke landen te noemen waren er wel en de Nederlandse ploeg kreeg volop gelegenheid ervaring op te doen hetgeen ook de bedoeling is geweest van uitzending naar dit wereldkampioenschap.

Landenwedstrijden

Na de openingsceremonie van dinsdagavond was woensdagmorgen om 9.00 uur de beurt aan Monique om voor de Nederlandse damesploeg de spits af te bijten in de wedstrijd tegen Zwitserland. "Ik wist dat de Zwitsers erg sterk waren en bovendien was ik behoorlijk zenuwachtig, zodat ik het in die eerste wedstrijd tegen V. Chiarin erg moeilijk heb gehad. Ik verloor uiteindelijk met 16-21 en 14-21 en dat is toch nog niet tegengevallen. Het dubbel verloren we ook en die eerste wedstrijd werd bij de stand 3-0 afgebroken omdat Zwitserland toen al zeker was van de overwinning", aldus Monique.

Ook de tweede wedstrijd ging met 3-0 verloren. Dit keer was West-Duitsland sterker, maar samen met Anke van Heeswijk slaagde Monique er toch in om in het dubbelspel een derde game af te dwingen. Als gevolg van deze nederlaag was het spel voor Nederland uit, althans voor wat betreft het teamtoernooi: Zwitserland werd poulewinnaar en hoe sterk dit team was

bleek uiteindelijk in de finaleploeg: Zwitserland werd wereldkampioen 1982.

Individueel toernooi

Hoewel de uitschakeling van de Nederlandse ploeg zeker niet onverwacht kwam, gezien ook de verwachtingen waarmee men aan dit evenement begon, moet zo iets toch altijd nog verwerkt worden. Voor donderdag stonden er geen wedstrijden op het programma en men kon zich in alle rust voorbereiden op de individuele wedstrijden van vrijdag. In klas 4, waarin Monique was ingedeeld, waren drie poules van 5 gevormd en één poule van 4. De winnaars hiervan gingen over naar de volgende ronde, de halve finales.

"Ik had de pech, dat ik in de eerste ronde al moest spelen tegen de sterke Engelse C. Walton, zodat er van een rustig op toeren komen geen sprake was. Ik moest er meteen volop tegenaan maar wat ik ook probeerde, de Engelse was me toch te vlug af en ik verloor met 14-21 en 15-21. ja en toen werd het toch wel moeilijk", zo vertelde Monique, "want mijn eerste overwinning liet nog steeds op zich wachten. Ik had zo'n vermoeden, dat mijn volgende tegenstandsters wat minder sterk zouden zijn en dat bleek ook wel te kloppen. De volgende drie wedstrijden won ik nog vrij gemakkelijk, namelijk tegen de Franse E. Martin, de Zweedse A. Olafson en A. Mathijs uit België, tegen wie ik echter wel drie games nodig had. Maar het was niet meer voldoende voor een plaats bij de laatste vier, omdat de Engelse ongeslagen bleef." In de "Open klasse", waaraan alle rolstoelers konden deelnemen, overleefde Monique de eerste twee ronden. De eerste ronde was al heel simpel, want zij was daarin vrijgeloot en in de tweede ronde werd de Oostenrijkse Schweitzer het kind van de rekening met maar liefst 21-9 en 21-13. Hierna stuitte Monique echter op de Zwitserse R. Zaug, die in klas 4 wereldkampioene was geworden. In de eerste game ging het nog vrij gelijk op, maar in de tweede game was Monique duidelijk de mindere: met de cijfers 9-21 nam zij afscheid van dit wereldtoernooi.

De toekomst

Hoewel ze dus geen beslag wist te leggen op een "echte" ereplaats, is Monique ze-

ker niet ontevreden. "Je hebt geen idee van de kracht van de tegenstandsters. Ook onze coach Bob van Hoften kon ons hierover maar weinig inlichtingen geven, omdat het voor hem allemaal nieuw was. Als je dan toch nog vier van de zeven wedstrijden kunt winnen, is er geen reden tot klagen. En het is erg nuttig om zo'n evenement eens meeemaakt te hebben met alle min of meer officiële gebeurtenissen eromheen. In feite is dit wereldkampioenschap de eerste stap geweest in de voorbereiding op de Olympische Spelen van 1984. We zullen met de Nederlandse selectie aanmerkelijk meer internationale wedstrijden gaan spelen. Niet alleen zullen we deelnemen aan de internationale toernooien, die in Nederland worden gehouden, ook in het buitenland zullen we regelmatig present zijn. Vooral in Duitsland worden zeer sterk bezette internationale toernooien gehouden, zoals in Duisburg, en juist die toernooien, waar één nederlaag al fataal kan zijn, vormen een prima gelegenheid om ervaring op te doen", aldus Monique, die graag bereid is alles in het werk te stellen om haar spelpeil verder te perfectioneren.

In ieder geval leverde zij bij deze wereldkampioenschappen de beste prestatie van de Nederlandse dames, eens te meer een bewijs van de duidelijke vooruitgang die in haar spel zit.